

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger i stk. 1 det danske afgiftsområde. Afgiftsområdet er det geografiske anvendelsesområde for lovens bestemmelser. Bestemmelsen er ny, idet den gældende lov alene i § 45 fastsætter, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Afgiftsområdet afgrænses i overensstemmelse med 6. momsdirektiv til anvendelsesområdet for Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, som fastsat i traktatens artikel 227. Grønland og Færøerne er således ikke en del af det danske afgiftsområde.

I stk. 2 fastslås det, at EF's afgiftsområde er EF-landenes samlede afgiftsområder som fastsat i EF's regler, herunder det danske afgiftsområde. Det fastslås samtidig, at steder uden for EF omfatter de områder, som ikke er omfattet af EF-landenes afgiftsområder.

Følgende specielle områder, der omfattes af EF-landenes nationale områder, betragtes efter 6. momsdirektiv ikke som en del af landenes afgiftsområder:

Storbritannien

– Kanaløerne

Frankrig

– De oversøiske Departementer

Grækenland

– Bjergtet Athos

Italien

– Livigno

– Campione d'Italia

– Luganosøens nationale farvande

Spanien

– Ceuta

– Melilla

– De kanariske Øer

Tyskland

– Øen Helgoland

– Området Büsingen

Andorra, Gibraltar, San Marino og Vatikanstaten betragtes som steder uden for EF.

Monaco og Isle of Man betragtes som en del af EF's afgiftsområde.

Sondringen mellem EF's afgiftsområde og steder uden for EF har f.eks. betydning for, om en virksomhed skal behandle modtagelsen af en vare som en erhvervelse eller som en indførsel.

Kapitel 2

Afgiftspligtige personer

Kapitlet indeholder en afgrænsning af de afgiftspligtige personer.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2 a og § 3, stk. 1. Udtrykkene »afgiftspligtig virksomhed« og »erhvervsvirksomhed« i lovens § 2 a er erstattet af udtrykkene »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« i overensstemmelse med 6. momsdirektiv. Bestemmelsen ændrer i øvrigt affattelsen af de gældende regler på en række punkter. Der sker dog ikke med de pågældende tilpasninger nogen ændring i den gældende retstilstand på området.

Efter stk. 1 er afgiftspligtige personer juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Bestemmelsens definition af afgiftspligtig person svarer til direktivets artikel 4. Selv om udtrykket afgiftspligtig person hermed introduceres i loven, vil der i loven fortsat blive anvendt udtrykket »virksomhed« som synonymt hermed.

Da afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, kan en afgiftspligtig person derfor være enhver form for virksomhedsdannelse, f.eks. et selskab eller en selvstændig erhvervsdrivende.

Som afgiftspligtige personer betragtes ikke alene registrerede virksomheder, men også ikke-registrerede virksomheder. F.eks. er læger og tandlæger afgiftspligtige personer, selv om der ikke skal betales afgift af leverancer af læge- og tandlægeydelser.

Den afgiftspligtige person skal drive selvstændig økonomisk virksomhed. Med udtrykket »selvstændig« undtages lønmodtagere og andre personer, der er forpligtede over for en arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller lignende, som skaber et arbejdstager-/arbejdsgiverforhold med hensyn til arbejds- og aflønningsvilkår og arbejdsgiverens ansvar.

Udtrykket »økonomisk virksomhed« omfatter alle former for virksomhed som producent, handlende eller leverandør af ydelser, herunder virksomhed inden for de liberale og dermed ligestillede erhverv. Som økonomisk virksomhed anses også transaktioner, der omfatter udnyttelse af materielle og immaterielle goder og rettigheder med henblik på at opnå indtægter af en vis varig karakter, f.eks. patent- og varemærkerettigheder.

Økonomisk virksomhed omfatter ikke alene varig virksomhedsudøvelse, men også mere lejlighedsvis økonomiske transaktioner.